

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5783/2021
24.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, сви из ..., чији је пуномоћник Миле Чогурић, адвокат из ..., против тужених ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО и ПП, сви из ..., чији су пуномоћници Жарко Боровчанин и Горан Пејић, адвокати из ..., РР из ..., чији је пуномоћник Татјана Мирковић, адвокат из ..., СС из ..., чији је пуномоћник Владимир Огњановић, адвокат из ..., и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене ММ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6761/18 од 04.12.2018. године, исправљене решењем под истим бројем од 30.06.2019. године, у седници од 24.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене ММ из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6761/18 од 04.12.2018. године, исправљене решењем од 30.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 968/17 од 14.03.2018. године ставом првим изреке, констатовано је да је тужба повучена у делу за утврђење права коришћења кп .. КО ... (старог премера кп .. КО ...). Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да су тужиоци по основу одржаја носиоци права коришћења кп .. у листу непокретности .. КО ... у идеалним деловима наведеним овим делом изреке, што су тужени обавезани да признају и трпе да на основу ове пресуде тужиоци своје право коришћења наведене парцеле упишу код Службе за катастар непокретности. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца у односу на тужену Републику Србију. Ставом четвртим изреке тужени су обавезани да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 709.310,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке тужиоци су обавезани да туженој Републици Србији накнаде трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6761/18 од 04.12.2018. године, која је исправљена решењем од 30.06.2019. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом и четвртном изреке. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде исправљене решењем, тужена ММ је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Тужилац НН је доставио одговор на ревизију.

Решењем РЗ. 27/20 од 05.11.2020. године Апелациони суд у Београду предложио је Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене ММ изјављеној против другостепене пресуде, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11). Наиме, у решењу Апелационог суда у Београду којим се предлаже Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, цитиране су првостепена и другостепена пресуда, као и ревизија тужене, и наведено да се Врховном касационом суду предлаже одлучивање о ревизији у смислу члана 395. ЗПП, али није образложено у чему се састоји потреба разматрања правних питања од општег интереса, односно потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 10.06.2008. године, а вредност спора је 501.000,00 динара. Ова вредност предмета спора унета је у увод првостепене пресуде.

Будући да је тужба у овој парници поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одреба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Будући да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић